U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **S. W.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5 – Smíchov, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2009, č. X, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2010, č. j. 18 Ad 21/2010 – 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2010, č. j. 18 Ad 21/2010 – 34, kterým podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odmítl stěžovatelčinu žalobu, neboť neměla náležitosti žaloby na zahájení řízení. Stěžovatelka jednak neoznačila napadené rozhodnutí dnem vydání, spisovou značkou a věci, které se týká, včetně data, kdy toto rozhodnutí bylo doručeno stěžovatelce [§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], a dále žaloba zejména neobsahovala žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné ani navrhované důkazy a závěrečný návrh rozsudku, kterého se domáhala. Stěžovatelka tyto vady, pro které nebylo možné v řízení pokračovat, přes výzvu krajského soudu neodstranila.

Stěžovatelka následně zaslala krajskému soudu přípis adresovaný Nejvyššímu soudu v Brně, v němž brojila proti postupu krajského soudu ve věci a zároveň popsala své zdravotní obtíže a žádala, aby Nejvyšší soud její dovolání projednal. Krajský soud podání posoudil jako kasační stížnost a usnesením ze dne 21. 2. 2011, č.j. 18 Ad 21/2010 - 52, vyzval stěžovatelku, aby si ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zvolila advokáta pro řízení o kasační stížnosti a doložila do spisu příslušnou plnou moc anebo v případě, že žádá o ustanovení zástupce soudem, aby v téže lhůtě zaslala krajskému soudu vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Podotkl přitom, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatelky advokátem. Toto usnesení spolu s jeho úředně vyhotoveným překladem doručil stěžovatelce dne 16. 3. 2011. Protože stěžovatelka ve stanovené lhůtě, a ani později, na toto usnesení nijak

nereagovala, předložil krajský soud kasační stížnost spolu se spisem Nejvyššímu správnímu soudu.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka zaslala krajskému soudu v polském jazyce vlastnoručně psané podání, k němuž přiložila rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2009, č. X, kterým bylo rozhodnuto o zastavení výplaty zvýšení důchodu pro bezmocnost od 1. 1. 2007. V úředně přeloženém podání stěžovatelka uvedla, že žádá krajský soud o vysvětlení, proč jí nebyla zvýšena výplata pro bezmocnost a zároveň žádá, aby jí bylo rozhodnutí přeloženo do polského jazyka. Krajský soud posoudil toto podání jako žalobu a usnesením ze dne 3. 6. 2010, č. j. 18 Ad 21/2010 - 11, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnila své podání o označení napadeného rozhodnutí, a to dnem jeho vydání, spisovou značkou a věci, které se týká, včetně data doručení. Dále ji vyzval k doplnění žalobních bodů, z nichž by bylo patrné, z jakých důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné, případně navrhla důkazy a uvedla závěrečný návrh rozsudku, kterého se domáhá. Krajský soud ji zároveň poučil, že pokud neodstraní ve stanovené lhůtě výše uvedené vady podání, bude řízení o správní žalobě (podání) odmítnuto. Toto usnesení včetně jeho úředního překladu doručil stěžovatelce dne 25. 6. 2010. Na to stěžovatelka reagovala podáním, kterým se ohradila proti tomu, že jí není vyplácena uvedená dávka a domáhala se toho, aby jí krajský soud přiznal dávky na péči. Krajský soud následně vydal výše popsané napadené usnesení.

Nejvyšší správní soud připomíná, že před posouzením merita věci se musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatelky advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Rovněž musí kasační stížnost splňovat náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Chybějící náležitosti (zejména rozsah napadení a vymezení důvodů) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody. Pokud kasační stížnost postrádá výše uvedené náležitosti (zejména listinu prokazující, že stěžovatelka je zastoupena advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a rozsah napadení a vymezení důvodů napadeného rozhodnutí), musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad.

Protože stěžovatelce byla krajským soudem poskytnuta dostatečná lhůta k doložení, že je zastoupena advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., jehož prostřednictvím by bylo dále nutno kasační stížnost doplnit, a stěžovatelka ani do doby projednávání kasační stížnosti zastoupení advokátem nedoložila (či jakkoli jinak na výzvu nereagovala), a tuto vadu tak k výzvě soudu neodstranila, nebylo možné v řízení pokračovat a kasační stížnost věcně projednat. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné v této souvislosti podotknout, že krajský soud posoudil samotné stěžovatelčino podání velmi extenzivně, když je vyložil jako žalobu, avšak je třeba zdůraznit, že tím nijak nezkrátil její práva, naopak jí vyšel co možná nejvíce vstříc, aby mohla proti napadenému rozhodnutí žalované podat ve lhůtě žalobu a vyvolat tak jeho soudní přezkum. Skutečnost, že tak stěžovatelka v důsledku své velmi chabé procesní aktivity neučinila, nelze klást krajskému soudu k tíži.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 28. června 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu